Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 3577/92**

1992 m. gruodžio 7 d.

taikantis laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas)

(OL L 364, 1992 12 12, p. 7)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**A1**	Kroatijos stojimo sutartis (2012)	L 112	10	2012 4 24

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 3577/92

1992 m. gruodžio 7 d.

taikantis laisvės teikti paslaugas principą jūrų transportui valstybėse narėse (jūrų kabotažas)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 84 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į iš dalies pakeistą Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi 1992 m. birželio 12 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją dėl jūrų kabotažo liberalizavimo ir jo ekonominių bei socialinių padarinių;

kadangi pagal Sutarties 61 straipsnį laisvę teikti paslaugas jūrų transporto srityje turi reglamentuoti transporto skyriaus nuostatos;

kadangi apribojimus teikti jūrų transporto paslaugas valstybėse narėse panaikinti yra būtina, kad būtų sukurta vidaus rinka; kadangi vidaus rinką sudarys teritorija, kurioje užtikrinamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas;

kadangi todėl jūrų transportui valstybėse narėse turi būti taikoma laisvė teikti paslaugas;

kadangi šia laisve turi naudotis Bendrijos laivų savininkai, vykdantys veiklą valstybėse narėse įregistruotais ir su jų vėliava plaukiojančiais laivais, nepaisant to, ar valstybė narė turi kranto liniją;

kadangi ši teisė bus taikoma laivams, taip pat įregistruotiems Euros registre, kai tik jis bus patvirtintas;

kadangi, siekiant išvengti konkurencijos iškraipymo, Bendrijos laivų savininkai, galintys laisvai teikti kabotažo paslaugas, turi įgyvendinti visas kabotažo vykdymo sąlygas valstybėje narėje, kurioje yra įregistruoti jų laivai; kadangi Bendrijos laivų savininkams, vykdantiems veiklą valstybėje narėje įregistruotais laivais, kurie negali vykdyti kabotažo toje valstybėje narėje, nepaisant to, turi būti sudaryta galimybė pereinamuoju laikotarpiu naudotis šiuo reglamentu;

kadangi ši teisė turėtų būti įgyvendinama palaipsniui ir nebūtinai nustatoma vienodu būdu visoms susijusioms paslaugoms, atsižvelgiant į tam tikrų konkrečių paslaugų pobūdį ir pastangas, kurias turės skirti tam tikros skirtingo ekonominio išsivystymo lygio Bendrijos valstybės;

([1]) OL C 73, 1991 3 19, p. 27.
([2]) OL C 295, 1990 11 26, p. 687, 1992 m. lapkričio 20 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([3]) OL C 56, 1990 3 7, p. 70.

▼B

kadangi transporto paslaugų į salas, iš jų ir tarp jų reguliarumui užtikrinti gali būti pateisinama įvesti viešąsias paslaugas numatant tam tikras teises ir įsipareigojimus atitinkamiems laivų savininkams, tačiau tik tuo atveju, jei niekas nebus išskiriamas dėl tautybės arba gyvenamosios vietos;

kadangi turėtų būti patvirtintos nuostatos, kad būtų galima imtis apsaugos priemonių, jei jūrų transporto rinkas veiktų dideli sutrikimai arba avarija; kadangi todėl turėtų būti nustatyta tinkama sprendimų priėmimo tvarka;

kadangi, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos funkcionavimą ir galimus pakeitimus atsižvelgiant į patyrimą, Komisija turėtų pateikti šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą ir prireikus pateikti papildomų pasiūlymų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Nuo 1993 m. sausio 1 d. laisvė teikti jūrų transporto paslaugas valstybėje narėje (jūrų kabotažą) suteikiama Bendrijos laivų savininkams, kurių laivai įregistruoti valstybėje narėje ir plaukioja su jos vėliava, jei šie laivai atitinka visas kabotažo vykdymo šioje valstybėje narėje sąlygas, įskaitant laivus, įregistruotus Euros registre, kai jį patvirtins Taryba.

2. Taikant išimtį, šio straipsnio 1 dalies nuostatos, kuri reikalauja, kad laivai atitiktų visas kabotažo vykdymo valstybėje narėje, kurioje jie tuo metu yra įregistruoti, sąlygas, taikymas laikinai atidedamas iki 1996 m. gruodžio 31 d.

2 straipsnis

Šiame reglamente:

1. „Jūrų transporto paslaugos valstybėje narėje (jūrų kabotažas)“ — tai paprastai už užmokestį teikiamos paslaugos, kurias visų pirma sudaro:

   a) kontinentinis kabotažas: keleivių arba prekių vežimas jūra tarp uostų, esančių vienos ir tos pačios valstybės narės žemyno dalyje arba pagrindinėje teritorijoje, nesustojant salose;

   b) tiekimo atviroje jūroje paslaugos: keleivių arba prekių vežimas jūra tarp bet kurio valstybės narės uosto ir šios valstybės narės kontinentiniame šelfe esančių įrenginių arba struktūrų;

   c) salų kabotažas: keleivių arba prekių vežimas jūra tarp:

      — uostų, esančių vienos ir tos pačios valstybės narės žemyno dalyje ir vienoje arba daugiau salų,

      — vienos ir tos pačios valstybės narės salose esančių uostų;

▼B

Ceutai ir Melilai taikomos tos pačios sąlygos, kaip ir uostams salose.

2. „Bendrijos laivo savininkas“ — tai:

a) valstybės narės nacionaliniai subjektai, įsisteigę valstybėje narėje pagal šios valstybės narės teisės aktus ir vykdantys laivybos veiklą;

b) laivybos kompanijos, kurios įsisteigusios pagal valstybės narės teisės aktus ir kurių pagrindinė veiklos vieta ir vykdoma faktinė kontrolė yra valstybėje narėje;

arba

c) už Bendrijos ribų įsisteigę valstybės narės nacionaliniai subjektai arba už Bendrijos ribų įsisteigusios ir valstybės narės nacionalinių subjektų kontroliuojamos laivybos kompanijos, jei jų laivai įregistruoti valstybėje narėje ir plaukioja su jos vėliava pagal jos teisės aktus.

3. „Visuomenės aptarnavimo sutartis“ — tai valstybės narės kompetentingų institucijų ir Bendrijos laivo savininko sudaryta poreikius atitinkančių transporto paslaugų teikimo visuomenei sutartis.

Visuomenės aptarnavimo sutartyje gali būti nurodyta:

— transporto paslaugos, atitinkančios nustatytus tęstinumo, reguliarumo, masto ir kokybės standartus,

— papildomos transporto paslaugos,

— transporto paslaugos nurodytais tarifais, kurioms taikomos nustatytos sąlygos, ypač tam tikrų kategorijų keleiviams arba tam tikrais maršrutais,

— paslaugų pritaikymas faktiniams poreikiams.

4. „Visuomenės aptarnavimo įsipareigojimai“ — tai įsipareigojimai, kurių atitinkamas Bendrijos laivo savininkas neprisiimtų arba neprisiimtų tokiu mastu, arba tokiomis pačiomis sąlygomis, jei jis galvotų apie savo komercinius interesus.

5. „Didelis vidaus transporto rinkos sutrikimas“ — tai šiai rinkai būdingų problemų atsiradimas rinkoje, kurios:

— gali nulemti didelę ir galbūt ilgalaikę perteklinę pasiūlą, viršijančią paklausą,

— atsiranda arba sustiprėja dėl jūrų kabotažo operacijų ir

— kelia didelę grėsmę daugelio Bendrijos laivų savininkų finansiniam stabilumui ir išlikimui,

jei trumpalaikės ir vidutinės trukmės minėtos rinkos prognozės nenumato jokių didesnių ir ilgalaikių pagerėjimų.

3 straipsnis

1. Visais klausimais, susijusiais su įgulos sukomplektavimu laivuose, vykdančiuose kontinentinį kabotažą, ir kruiziniuose laineriuose atsakomybę prisiima valstybė, kurioje laivas įregistruotas (laivo vėliavos valstybė), išskyrus mažesnius kaip 650 bruto tonažo laivus, kai gali būti taikomos priimančiosios valstybės nustatytos sąlygos.

▼B

2. Visais klausimais, susijusiais su įgulos sukomplektavimu laivuose, vykdančiuose salų kabotažą, atsakomybę prisiima valstybė, kurioje laivas atlieka jūrų transporto paslaugą (priimančioji valstybė).

3. Tačiau nuo 1999 m. sausio 1 d. visais klausimais, susijusiais su įgulos sukomplektavimu krovininiuose laivuose, didesniuose kaip 650 bruto tonažo ir vykdančiuose salų kabotažą, atsakomybę prisiima valstybė, kurioje laivas įregistruotas (laivo vėliavos valstybė), jei atitinkama kelionė vyksta po kelionės į arba iš kitos valstybės arba prieš ją.

4. Komisija atlieka išsamią salų kabotažo liberalizavimo ekonominio ir socialinio poveikio analizę ir ne vėliau kaip iki 1997 m. sausio 1 d. pateikia Tarybai ataskaitą.

Vadovaudamasi šia ataskaita Komisija pateikia Tarybai pasiūlymą, kuriame gali būti šio straipsnio 2 ir 3 dalyse pateiktų įgulų komplektavimo nuostatų patikslinimai dėl pilietybės, kad Taryba patvirtintų galutinę sistemą laiku ir iki 1999 m. sausio 1 d.

4 straipsnis

1. Valstybė narė gali sudaryti su laivybos kompanijomis, teikiančiomis reguliarias paslaugas į salas, iš jų arba tarp jų, visuomenės aptarnavimo sutartis arba nustatyti joms visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus kaip sąlygą kabotažo paslaugoms teikti.

Kai valstybė narė sudaro visuomenės aptarnavimo sutartis arba nustato visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus, neturi būti diskriminuojami jokie Bendrijos laivų savininkai.

2. Nustatydamos visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus valstybės narės gali kelti reikalavimus tik dėl aptarnaujamų uostų, reguliarumo, tęstinumo, dažnumo, masto teikti paslaugą, imamų mokesčių ir laivo įgulos sukomplektavimo.

Atitinkamais atvejais visi Bendrijos laivų savininkai turi turėti galimybę gauti bet kokią kompensaciją už visuomenės aptarnavimo įsipareigojimus.

3. Esamos visuomenės aptarnavimo sutartys gali galioti iki atitinkamos sutarties galiojimo termino pabaigos.

5 straipsnis

1. Jei kabotažo liberalizavimas sukelia didelių vidaus transporto rinkos sutrikimų, valstybė narė gali prašyti Komisijos patvirtinti apsaugos priemones.

Komisija, pasitarusi su kitomis valstybėmis narėmis, per 30 darbo dienų nuo atitinkamo valstybės narės prašymo gavimo dienos prireikus priima sprendimą dėl būtinų apsaugos priemonių. Tokios priemonės gali numatyti laikiną, ne ilgesnį kaip 12 mėnesių trukmės šio reglamento netaikymą atitinkamai sričiai.

Komisija praneša Tarybai ir valstybėms narėms apie bet kokį sprendimą dėl apsaugos priemonių.

▼B

Jei per 30 darbo dienų laikotarpį Komisija šiuo klausimu nepriima jokio sprendimo, suinteresuota valstybė narė turi teisę taikyti prašomas priemones, kol Komisija priims sprendimą.

Tačiau, susidarius kritinei padėčiai, valstybės narės gali vienašališkai patvirtinti atitinkamas laikinas priemones, kurios gali galioti ne ilgiau kaip tris mėnesius. Tokiu atveju valstybės narės turi nedelsdamos pranešti Komisijai apie tokių priemonių patvirtinimą. Komisija gali atšaukti šias priemones arba patvirtinti jas su pakeitimais arba be jų iki tol, kol ji priims galutinį sprendimą pagal antrąją pastraipą.

2. Pasitarusi su valstybėmis narėmis, Komisija taip pat gali patvirtinti apsaugos priemones savo iniciatyva.

6 straipsnis

1. Taikant išimtį, šis reglamentas laikinai netaikomas šioms jūrų transporto paslaugoms, teikiamoms Vidužemio jūroje ir palei Ispanijos, Portugalijos ir Prancūzijos krantus:

— kruizų paslaugoms iki 1995 m. sausio 1 d.,

— strateginių prekių (naftos, naftos produktų ir geriamojo vandens) vežimui iki 1997 m. sausio 1 d.,

— mažesnių kaip 650 bruto tonažo laivų teikiamoms paslaugoms iki 1998 m. sausio 1 d.,

— reguliarioms keleivių pervežimo ir keltų paslaugoms iki 1999 m. sausio 1 d.

2. Taikant išimtį, iki 1999 m. sausio 1 d. šis reglamentas laikinai netaikomas salų kabotažui Vidužemio jūroje ir kabotažui, susijusiam su Kanarų, Azorų ir Maderos salynais, Ceuta ir Melila, Prancūzijos salomis palei Atlanto vandenyno pakrantę ir Prancūzijos užjūrio departamentais.

3. Dėl socialinės ir ekonominės sanglaudos priežasčių šio straipsnio 2 dalyje nustatyta išimtis iki 2004 m. sausio 1 d. taip pat taikoma Graikijai reguliarioms keleivių pervežimo ir keltų paslaugoms bei paslaugoms, teikiamoms mažesniais kaip 650 bruto tonažo laivais.

▼A1

4. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, visuomenės aptarnavimo sutartys, sudarytos iki Kroatijos įstojimo dienos, gali toliau galioti iki 2016 m. gruodžio 31 d.

5. Nukrypstant nuo 1 straipsnio 1 dalies, iki 2014 m. gruodžio 31 d. kruizų paslaugas, kurias tarp Kroatijos uostų teikia ne didesnės nei 650 registrinių tonų talpos laivai, teikia tik laivai, kurie registruoti Kroatijoje ir plaukioja su jos vėliava ir kuriuos valdo laivybos įmonės, įsteigtos pagal Kroatijos teisę, kurių pagrindinė verslo vieta yra Kroatijoje ir kurių veiksminga kontrolė vykdoma Kroatijoje.

6. Nukrypstant nuo 1 straipsnio 1 dalies ir pereinamuoju laikotarpiu iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisija, gavusi pagrįstą valstybės narės prašymą, gali per 30 darbo dienų nuo atitinkamo prašymo gavimo nuspręsti, kad laivai, kuriems taikomas šio straipsnio 5 dalyje nurodyta leidžianti nukrypti nuostata, negali teikti kruizų paslaugų tarp uostų tam

▼A1

tikrose teritorijose, esančiose kitoje nei Kroatija valstybėje narėje, jeigu įrodyta, kad teikiant tokias paslaugas labai sutrikdoma ar gali būti sutrikdyta transporto vidaus rinka atitinkamose teritorijose. Jei pasibaigus šiam 30 darbo dienų laikotarpiui Komisija nebus priėmusi sprendimo, atitinkamai valstybei narei suteikiama teisė taikyti apsaugos priemones tol, kol Komisija priims sprendimą. Neatidėliotinu atveju valstybė narė gali vienašališkai patvirtinti reikiamas laikinas priemones, kurios gali galioti ne ilgiau kaip tris mėnesius. Ta valstybė narė apie tai nedelsiant praneša Komisijai. Komisija gali panaikinti šias priemones arba jas patvirtinti, kol bus priimtas jos galutinis sprendimas. Apie tai informuojamos valstybės narės.

▼B

7 straipsnis

Šiame reglamente reglamentuojamiems klausimams taikomas Sutarties 62 straipsnis.

8 straipsnis

Nepažeidžiant Sutarties nuostatų, susijusių su įsisteigimo teise, ir šio reglamento, jūrų transporto paslaugą teikiantis asmuo, norėdamas tai daryti, gali laikinai vykdyti veiklą valstybėse narėse, kuriose teikiama paslauga, tomis pačiomis sąlygomis, kokias ši valstybė taiko savo nacionaliniams subjektams.

9 straipsnis

Prieš priimdamos įstatymus ir kitus teisės aktus, reikalingus šiam reglamentui įgyvendinti, valstybės narės pasitaria su Komisija. Jos praneša Komisijai apie bet kokias taip patvirtintas priemones.

10 straipsnis

Iki 1995 m. sausio 1 d. ir po to kas dveji metai Komisija pateikia Tarybai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą ir prireikus taip pat pateikia reikiamus pasiūlymus.

11 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1993 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.